

да са молятъ, а едни съ Моусей да са препиратъ, и дѣлаха: Да ли въ Египетъ нѣмаше доволни гробове, а чи си ны довелъ тѣка, да измремъ подъ непріателскъ тѣ сабъ? Ахъ! подѣврѣ бы намъ было, въ Египетъ да работимъ, не жели тѣка да са изгѣвимъ съ чада та си така жалостно! Бѣ-вамъ Моусей мало ги сѣтѣши като имъ рече: Бѣдете постоляни, и имайте надѣждѣ на Бога, които ще покажи нынѣ надъ нами чѣдно то си всемогѣщество.

Овлачній стълпъ, които идеше предъ Израйлтани тѣ вратиса, и остана отъ задѣимъ, и така Египтани тѣ презъ гѣстѣ тѣ мъгъж не сѣ могли да ги видатъ. Моусей по Божіѣ тѣ заповѣдъ сѣдари море то съ толгъ тѣ, и той часъ подигнаса силенъ ветаръ, които раздѣли морскъ тѣ водъ на двѣ страны, като стѣны, и ѣж сѣтвърди, и исѣши морско то дѣно. Всичкій народъ прѣминъ по сѣхо, и до зор-нѣ тѣ вѣхъ на онаѣ странѣ. И овлачній стълпъ излѣзи пакъ напредѣ имъ. Египтани тѣ като ги видѣхъ на онаѣ странѣ, сѣстрѣмихаса со всички тѣ си силъ подѣрѣ имъ. Обаче когато пригѣдаха водъ тѣ като стѣны отъ двѣ тѣ страны сѣтвържденъ, отъ страхъ всички тѣ единогласно ви-кнаха: Назадъ! Назадъ! Самъ Богъ прѣтивъ насъ ескѣ! По Божіѣ тѣ заповѣдъ прѣстрѣ Моусей пакъ толгъ тѣ си на море то, вода та той часъ са врати на своето мѣсто, и потоци всички тѣ Египетскъ войскъ. Коніѣ тѣ съ конници тѣ са издавихъ, и Фараснъ съ колесницъ тѣ си са прѣтѣри и сѣдави. Ни единъ отъ всичко то множество Египетско не сѣ избавилъ отъ море то, да са врати въ Египетъ да изавитѣж голѣмъ пропасть.

Моусей въздади славъ и сѣрдечно благодарѣнїе, на Бога со всички Народъ Израйлскій, зацо то така славно го избави отъ скверно то ровство на Египтани тѣ.

§. 61. Манна.

Подѣрѣ чѣдесній прѣходъ презъ червенно то море до-доха Израйлтани тѣ въ еднѣ прѣвеликъ и сѣужаснѣ пѣстинѣ. Тамо не имъ остана нито една корица хлѣвъ!